

Sygn. akt **IC 2063/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Bieniek

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa- U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko- P. W.,

o zapłatę

orzeka: zasądza od pozwanego P. W. na rzecz powoda U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. kwotę 8.164,57 zł (osiem tysięcy sto sześćdziesiąt cztery i 57/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 21 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.117,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 czerwca 2017r. powód- U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego P. W. na rzecz powoda kwoty 8.164,57 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania /k-2 do k-3/.

Pozwany P. W. L. G. nie uznał powództwa, wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym /uproszczonym/ podniósł zarzut upływu dwóch lat od zaciągnięcia pożyczki, braku wezwań do zapłaty ze strony pierwotnego wierzyciela. Umowa pożyczki nie posiada pieczętki firmy, sporządzona została drobnym drukiem – co czyni ją nieważną. Brak podstawy prawnej, na podstawie której powód wszedł w jej posiadanie /k-27 do k-30 sprzeciw od nakazu zapłaty, k-88/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 lipca 2015 roku pozwany P. W. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...), w wysokości 5.600,00 złotych, spłata której nastąpić miała w okresie 60 tygodni, w tygodniowych ratach po 178,74 złotych każda, przy czym ostatnia rata w wysokości 178,28 złotych. Umowa przewidywała opcję obsługi pożyczki w domu. Całkowity koszt pożyczki wyniósł kwotę 10.723,94 złotych, z czego kwota 896,00 złotych stanowiła koszt ubezpieczenia (Umowa Grupowego (...)), kwota 649,60 złotych stanowiła opłatę przygotowawczą, kwota 259,84 złotych dodatkową opłatę przygotowawczą, kwota 440,10 złotych łączną kwotę odsetek za cały okres obowiązywania umowy oraz kwota 2.878,40 złotych stanowiąca opłatę za obsługę pożyczki w domu.

/dowód; kopia umowy pożyczki k-4 oraz k-61 złożona przez pozwanego/.

W dniu 21 grudnia 2016 roku pierwotny wierzyciel dokonał cesji wierzytelności, w tym przysługującej względem pozwanego na rzecz U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

/dowód; kopia umowy cesji k-5 do k-8, k-13 do k-14/.

Strona powodowa pismem z dnia 3 lutego 2017 roku poinformowała pozwanego o dokonanej umowie cesji wierzytelności oraz o stanie zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy pożyczki. Następnie pismem z dnia 3 lutego 2017 roku wysłano do pozwanego propozycję porozumienia zawierającą plan spłaty zadłużenia. W piśmie z dnia 1 marca 2017 roku wezwano pozwanego do zapłaty należności, a w piśmie z dnia 5 kwietnia 2017 roku wystosowano do niego przesądowe wezwanie do zapłaty.

/dowód; pismo k-40, propozycja porozumienia k-41, pismo powoda k-42, przesądowe wezwanie do zapłaty k-43/.

Na wysokość zadłużenia składają się następujące kwoty ; 6.517,93 złotych niespłaconego kapitału pożyczki, 203,02 złotych z tytułu odsetek za opóźnienie, naliczona przez pierwotnego wierzyciela do dnia cesji wierzytelności, 143,75 złotych kwota odsetek za opóźnienie naliczonych od kapitału przez powoda od dnia 21 grudnia 2016 roku do dnia 1 czerwca 2017 roku, 1.299,87 złotych pozostała do spłaty opłata za obsługę pożyczki w domu, naliczona przez pierwotnego wierzyciela zgodnie z postanowieniami umowy.

/dowód; wezwanie k-42 odwrot, wyliczenie powoda k-3/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w pełni zasadne. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez stronę powodową w sposób oczywisty wskazuje, że pozwany zawarła umowę pożyczki i nie dotrzymała warunków umowy.

Zarzuty podniesione przez pozwanego w sprzecznie od nakazu zapłaty okazały się nietrafne. Złożona przez pozwanego kopia umowy pożyczki /k-61/ wskazuje, że zawiera ona czytelny i przejrzysty druk, łatwy do zapoznania się z nim. Umowa zawiera wyszczególnienie wszystkich składowych składających się na wysokość udzielonej pożyczki. Ponadto pkt 22 umowy zawiera unormowanie, że do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy o kredycie konsumenckim. W tym miejscu stwierdzić należy, że wyliczona przez stronę powodową należność nie budzi wątpliwości Sądu. Maksymalna wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu w całym okresie kredytowania nie przekracza całkowitej kwoty pożyczki – zgodnie z dyspozycją art. 36a ustawy o kredycie konsumencki, z dnia 12 maja 2011 roku /Dz.U. z 24 maja 2018 roku, Nr 993- tekst jednolity/.

Powód wszedł w uprawnienia pierwotnego wierzyciela na podstawie powołanej umowy cesji wierzytelności. W znaczeniu prawnym nastąpiła zmiana wierzyciela. Instytucje taką przewiduje kodeks cywilny w art. 509 k.c. strona powodowa posiada zatem legitymację czynną w niniejszym postępowaniu.

Roszczenie wynikające z niniejszej umowy pożyczki gotówkowej nie uległo przedawnieniu. Do przedmiotowej umowy zastosowanie ma przepis art.118 k.c. in fine / termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi – trzy lata/. Chodzi tu oczywiście o działalność prowadzoną przez powoda jak i pierwotnego wierzyciela. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne /art. 121 § 1 k.c./. W realiach sprawy niniejszej roszczenie stało się wymagalne z upływem terminu, na który umowa pożyczki została zawarta, tj. 60 tygodni liczonych od dnia 6 lipca 2015 roku / powództwo wniesiono do sądu w dniu 21 czerwca 2017 roku/.

Wprawdzie strona powodowa nie załączyła wezwań kierowanych do pozwanego przez pierwotnego wierzyciela, ale załączyła wezwania kierowane przez siebie do pozwanego. Okoliczności te nie mają wpływu na byt roszczenia.

Z uwagi na treść przepisu art. 503 § 1 / w piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody (...)/, Sąd pominął twierdzenia pozwanego zawarte w jego pismach /k-59, k-85 do k-86/.

Wobec powyższych okoliczności należało żądanie pozwu uwzględnić i zasądzić kwotę zgodną z żądaniem pozwu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21 czerwca 2017 roku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy / na koszty te składają się ; opłata od pozwu = 300,00 złotych, wynagrodzenie radcy prawnego = 1.800,00 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa =17,00 złotych/.